

Varhaug Misjonshus

HVEM ER JESUS FOR MEG?

NORSK LUTHERSK
MISJONSSAMBAND

Innhold:

Andakt
Min song
VAKRU
Varhaug NMS Kv.

Side 5
Side 9
Side 10-11
Side 12-13

Kapellmeisteren
BACK TO BASIC
Vekkelsen 57/58 del 1
Mi bok

Side 16-17
Side 20-21
Side 22-27
Side 28-29

Alt i oppmerking av
parkeringsplasser

Toppaveien 7
4360 Varhaug
Telefon: 51430937
Fax: 51433364
Mobil: 90889556

Biloppugging og stort delelager.

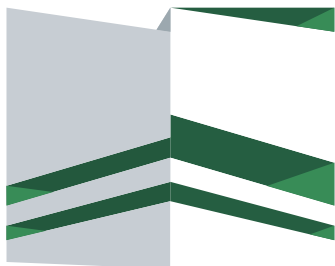
Ytre Torvhusv., 4370 EGRSUND

TLF: 51 49 49 50

FAKS: 51 49 49 60

rogbil@hesbynett.no

Du ringer oss så henter vi ditt bilvrak!

FØREMÅL MED HUSET ER:

Ved bruk av dei nådemidlar som er gitt oss i Guds ord å fremja Guds rike heime og ute. Arbeidet er forplikta på Bibelen, Den Norske Kyrkja si vedkjenning og dei retningslinjer som dei fire eigarorganisasjonane arbeider etter. (§2 i lovene for Varhaug Misjonshus)

Meldingsblad for Varhaug Misjonshus

1- 2022

34. ÅRGANG

Eigarar

Varhaug Misjonshus er eigd av fire misjonslag. Desse er tilslutta kvar sin hovudorganisasjon:

Norsk Luthersk Misjonssamband

Formann:

Harald Dyrøy

Mob. 958 23 365

Det Norske Misjonsselskap

Leiar:

Sigrun Bakke

Mob: 957 04 371

Normisjon

Leiar:

Øystein Varhaug

Mob: 970 90 811

Indremisjonsforbundet

Formann:

Toralf Liene

Mob: 951 69 466

<http://www.varhaug-misjonshus.no>

Ånestadvegen 21, 4360 Varhaug.

Mob: 476 01 167

E-mail adresse:

post@varhaug-misjonshus.no

Postadresse:

Pb 103

4368 Varhaug

Kontortid: måndag og torsdag

kl 2000-2100

Kontonr. 3335 11 24011

Kommentarer/innlegg til bladet:

E-mail:

redaksjonen@varhaug-misjonshus.no

Tlf. 900 58 503

I redaksjonen: Karin Lerbrekk, Eirik J. Varhaug, Sjur Håland, Njål Omland og Per Åge Skretting

Frå redaksjonen

Søndag 10. oktober Når dette bladet går i trykken, er alle korona-restriksjonane oppheva. Me gleder oss over at aktiviteten på Misjonshuset er i gang igjen.

25. og 26. mars arrangerte Ungdomslaget den årlege Back to Basic. Då var Misjonshuset mest fullsett laurdagskvelden då meir enn 200 ungdommar var samla. Då fekk dei utfordring: Kven er Jesus for deg? Sjå framsidebiletet. Ungdomslaget har minst to arrangement var helg. Dette har imponert Sjur Håland som har møtt ungdommane.

Andakten denne gongen er skriven av Ingve Fauskanger og Milrid Aarsland har levert sin Song. Mi bok er levert av Øyvind Hobberstad. Veteranen denne gongen er Einar Lerbrekk. I 1964 var han 13 år og trekkspillet gjekk mest til knea på han.

Årsmøta i vår kunne me arrangera på mest på heilt vanleg måte. Det er nye styrer i misjonsorganisasjonen og i Sentrum menighet.

Byggjeplanane med nytt mingle område og lager går sin gang og byggjekomiteen ser føre seg at alt skal vera klart innan årsskiftet. «Dersom Herren ikkje byggjer huset, arbeider bygningsmennene til fånyttes.» (Sal 127,1) Varhaug Misjonshus er ikkje eit mål i seg sjølv, men eit middel til å nå målet. Målet er at menneske skal få møte Gud og tilbe og fylgje han og bli frelst.» Dette seier Torbjørn Honnemyr i helsinga frå Styret for Huset.

Sentrum menighet åpner for konfirmantundervisning og nokre damer ynskjer velkommen til dametrim.

I 2004 gjekk sokneprest Gaute Øgreid Rasmussen på eit videreutdanningskurs der han skreiv ei oppgåve om «Kristenlivet i Varhaug sogn på 1950-tallet og vekkelsen i Varhaug kyrkje vinteren 1957-58». Oppgåva er tilrettelagt for Misjonshusbladet etter avtale med han og vil kunne lesast i dette og neste nummer av Misjonshusbladet. Det er sagt at denne vekkelsen var den største i Varhaug sokn på 1900-tallet. Det var kontinuerlege møter i kyrkja i minst 4 måneder.

Per Åge Skretting

redaktør

FARGERIKE

FARGERIKE HALVORSEN

Skulegata 13, VARHAUG • Telefon 51 43 61 00
E-post: post@fargerikehalvorsen.no
Mandag-fredag 7.00-18.00 • Lørdag 9.00-14.00.

Regnskapsfirmaet på Jæren

Besøksadresse: Stasjonsvegen 14, 4360 Varhaug. (2 etg på Stuelandsbygget) Kontor på Bryne - Sandnes - Varhaug

www.jarok.no

post@jarok.no - tlf. 51 48 22 66

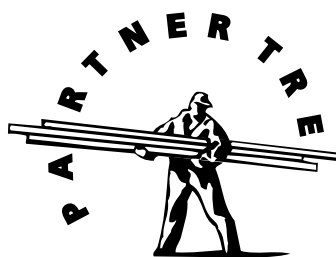
KAY'S

BETONGSAGING AS

- Kjerneboring NÆRBØ
- Meisling Tlf. 908 37 365
- Minigraver

Leverandør av trelast og bygningsartikler

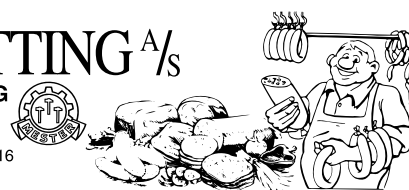

TRELAST OG BYGGEVARER
ENGROS

Jernbaneveien 18/19, 4365 Nærbø
Tel: 51 79 12 70 - Fax: 51 79 12 71

R. SKRETTING A/s

KJØTTFORRETNING
DELIKATESSE
SELSKAPSMAT
4360 Varhaug Tlf. 51 43 02 16

Ingve

Hjartesak

Dette året har eg tenkt å lesa gjennom heile bibelen. Det er har eg prøvd på nokre gonger før og, utan og lykkast, men kanskje går det dette året. Me får sjå. Eg har begynt i det gamle testamenet og har no kome eit godt stykke på veg. Eg har lese om Josef som blei solgt som slave til Egypt, Moses som blei plukka opp av Nilen, utgangen frå Egypt gjennom Rødehavet. Mange spennande historier på rekkje og rad.

Så kom eg til det punktet i historia der Gud gav Moses forskrifter opp og ned i mente om korleis mykje og mangt skulle vera. Alt frå korleis teltduken til Tabernaklet skulle vera til korleis ein skulle gå fram viss nokon fekk utslett på huda. Apropos utslett på huda, karantene og isolasjon er ikkje ei nyoppfinning har eg funne ut.

Midt imellom mykje kjedelig oppramsing, oppdaga eg ein liten detalj som eg stoppa med. Då eg las om korleis prestekleda til ypperstepresten Aron skulle vera, beit eg meg merke i noko. Oppå den fine prestekjolen hans skulle det vere ein brystduk med tolv innsydde steinar. Desse steinane skulle symbolisere dei tolv stammene i Israel, og kvart ættenavn skulle vera inngravert på kvar sin stein. Og det var ikkje tilfeldig kva steinar som skulle brukast. Det vert spesifisert den eine kostbare edelsteinen etter den andre, som smaragd, safir og diamant bl.a.

Her tenkjer eg at Gud sitt menneskesyn kjem fram: sjølv om Israelsfolket stadig vendte Gud ryggen og korkje stolte på- eller gjorde slik Gud sa, så var det ikkje 12 gråsteinar Gud ville skulle representere Israels stammar. Nei, det var kostbare, flotte og umistelege edelsteinar, eit symbol på korleis Gud såg på Israelsfolket, ja korleis han ser på alle menneske.

Videre står det at Aron skulle bera denne brystduken på hjarta sitt når han gjekk fram for Gud ved alteret. «Slik skal han alltid minna om dei for Herrens åsyn» 2. Mos: 28,29. Han skulle ikkje ha den på hovudet slik at han skulle tenkja på dei når han stod ved alteret, nei meir en det! Han skulle bera dei på hjarta! Det skulle vera sjølve hjartesaken då han stod framfor Gud. Bore fram med kjærleik.

No hadde yppersteprest-ordninga si tilmålte tid. Det nye testamentet forklarar at det berre var eit førebilete og ein skugge av det som skulle koma, det eigentlege. For no er Jesus vår yppersteprest som står for Gud i himmelen og taler vår sak og ber for oss. Det er hans hjartesak, me ligg han på hjarte. Sidan Aron var eit vanleg menneske som oss, spørst det om han ikkje kjente på litt forskjellige følelser over sine landsmenn som stadig vendte Gud ryggen. Slik er det ikkje med Jesus, det viste han oss dei tre åra han aktivt hadde si gjerning her på jorda. Hans kjærleik til oss førte han til korset for å motta Guds dom over all synd. Med den samme kjærleiken står han framfor Gud i dag og taler din sak!

Heb 7:26-27 «26Ja, ein slik øvsteprest var det vi trong: heilag, utan ondskap, rein, skild frå syndarar og opphøgde over himlane. 27 Han treng ikkje, som andre øvsteprestar, bera fram offer kvar dag, først for sine eigne synder og så for syndene til folket. For offeret bar han fram éin gong for alle då han ofra seg sjølv.»

Husstyret: Per Arvid Jakobsen, Glenn Skretting, Loyd Aanestad, Andreas Rasmussen, Terje Skretting, Torbjørn Honnemyr, Tarald Ånestad og Georg Høien.

Helsing frå husstyret april 2022

Det er vår i lufta, i alle fall nesten.

Me er kjempeglade for at covid-begrensingane ikkje hindrar oss lenger frå å samlast. Derfor håper me at kvar og ein, både ung og gamal, vil finne vegen attende til misjonshuset og finne sin plass her.

Heisen har lyfta oss opp og ned i mange år, men for litt sidan tok han kvelden. Derfor er ny heis bestilt og snart installert. Med automatiske dører. Heisdøra i 1.etasje vil nå gå inn mot vestibulen istadenfor ut mot trapperomet. I tillegg vil det bli dør på nivå med kontor og styrerom i 2.etasje, slik at og dei som er avhengige av heis kan få tilgang til kontor, styrerom og bønerom. Det skulle bare mangle. Dessutan ser me det som viktig for å vere i tråd med krav til universell utforming i vår tid. Døra som er frå før ut mot ungdomsloft-nivået blir som ho er.

Det har akkurat vore årsmøte for misjonshuset. Ca 50 deltakarar er ikkje så verst, men me ville gjerne hatt betre oppslutning når me skulle ta ei stor avgjerd om bygging eller ikkje. Årsmøtet sa ja til bygging i tråd med framlagt forslag. Eit mingleområde i dagens lager, nytt lager bak toalett og kjøkken, mot Skulegata, og nye kontor/grupperom i 2. etasje. Og mulighet for rom i 3. etasje til øvingsrom, grupperom osb.

Byggekomiteen er i full sving med detaljplanlegging og anbodsinnhenting, og me tar sikte på oppstart av byggearbeidet rundt nyttår.

Prosjektet har ein førebels omtrentleg prislapp på mellom 5 og 6 millionar. Dette vil kreve både gjevarglede og dugnadsinnsats. Velkommen til å stille opp og tilby di hjelp eller å seie ja om du blir spurd.

«Dersom Herren ikkje byggjer huset, arbeider bygningsmennene til fånyttes.» (Sal 127,1)
Varhaug Misjonshus er ikkje eit mål i seg sjølv, men eit middel til å nå målet. Målet er at menneske skal få møte Gud og tilbe og fylgje han og bli frelst.

Torbjørn Honnemyr

Frå eigarorganisasjonane

Imf-styret:

Fv: Anne Brit Stokkeland, Borgny Ånestad Skretting, Tor Selmer Olsen, Svein Jakob Nesvåg og Toralf Liene.

NML-styret:

Frå venstre: Tormod Nord Varhaug, Kjetil Halvorsen, Ellen Hobbestad Olsen og Solfrid Harbo. I tillegg er Harald Dyrøy med i styret.

NOR misjon styret

NMS Varhaug 2022

2022 er frivillighetens år

Lørdag 27. August vil vi markere dette i hagen til Åse Marie og Håkon Varhaug, og dagen arrangeres sammen med NMS, NMSU, NMS Nærbø og NMS Vigrestad. Dette arrangementet blir i stedet for Varhaugstevnet.

Sett av dagen, dette blir en spennende dag med et godt program for alle i alle aldre.

NMS Hå

I NMS Varhaug, Vigrestad og Nærbø har vi startet et samarbeid der vi til nå har hatt 3 samarbeidsmøter. Visjonen til NMS er Menneskers møte med Guds kjærlighet skaper forandring i enkeltmennesker, menigheter og samfunn. Sammen kan vi forandre verden.

Vi står også sammen både i Sentrum Menighet på misjonshuset og Den Norske Kirke på Varhaug.

Styret i NMS for 2022:

Sigrun Bakke, Njål Omland, Guri Skrettingland, Reidar Varhaug

Min song

Då eg blei spurd om å koma med nokre tankar om ein song eg ville dela med dykk, visste eg med ein gong kva for ein det måtte vera. Ikkje fordi den er spesielt fin eller populær, men fordi den gjorde noko med meg som ungdom.

Eg vaks opp i ein kristen heim. Eg gjekk på sundagsskule og yngres, men når eg kom i tenåra fann eg ut at det var andre ting eg likte betre. For meg blei livet på bedehuset kjedeleg, eg ville heller vera med dei ungdommane som gjekk på dans. Eg hadde mykje gildt dei åra, gledde meg alltid til å vera på dansegolv. Men barnetrua var alltid ein del av meg, klarte aldri heilt leggja det til sides. Eg visste det var vanskeleg å reisa ut på dans kvar helg samtidig som eg ville vera ein kristen. Eg visste at før eller seinare måtte eg ta eit val. Det var ikke lett.

Det var ein fin sommardag, eg sat ute på altanen og sola meg heime på Ålgård. Eg var 19 år og nettopp ferdig med gymnaset, og eg gledde meg til å reisa på folkehøgskule til hausten. Eg hadde radioen med meg som vanleg, men denne dagen var det ikkje radio Luxenborg eg haurde på. Syster mi, som gjekk på bibelskule i Oslo, haddde klart og overtala meg til å høyra på ei gudsteneste på radioen. Musikklassen ho gjekk i skulle syngja på møtet denne sundagen.

Songen som fekk meg til å stoppa opp denne sommardagen var: «*Han tek ikkje glansen av livet, den Frelsar som kallar på deg. Fyrst då kan for alvor du leva når han får deg fylgja på veg*». Kunne det stemma? Det var jo difor eg eg ikkje ville bli ein kristen fordi det kom til å ta glansen av livet mitt.

Eg tenkte på dette heile sommaren. Kva skulle eg gjera, kva skulle eg seia til vener og familie? Eg visste kva som var det rette, men korleis få det sagt utan for myke oppstyr?

Då kom eg på at når eg fyrst skulle starta på ein ny plass på folkehøgskule, der det ikkje var nokon eg kjende frå før, skulle eg berre setja fram nytestamentet på rommet mitt slik at dei andre såg kven eg var. Så kunne eg berre skriva brev til dei heime og seia at eg hadde blitt ein kristen, utan å ta det «face to face.» Kanskje det var litt feigt, men det blei min måte å gjera det på.

I ettertid har det ikkje blitt så mange dansefestar på meg, men eg nyttar alle høve eg får i ulike lag til å svinga meg. Dansegleda har ikkje blitt mindre med åra. No blir det helst på stovegolvet, før med ungane og no med barnebarna. I arbeidet mitt med flyktningar har eg og fått praktisert dansekunsten. Anten det er festar med muslimar eller kristne, er musikk og dans eit sjølvstøtt innslag der både vaksne og born deltek.

For meg tok ikkje valet mitt om å tru på Jesus glansen av livet. Det gjer meg heller ein ekstra trygghet i gode og vonde dagar. Eg kjenner eg kan vera den eg er, eg treng ikkje bli ein kopi av andre. Vi er skapt forskjellige og har og ulike interesser og gleder i livet.

Milrid Aarsland

I god gang etter pandemien

Sjur Håland

Med minst to arrangement kvar veke, året rundt, har styremedlemmane i Varhaug Kristelige Ungdomslag nok å henga fingrane i. Nå er laget stort sett oppe og går etter pandemien.

- Ikkje alt er plankekøyring alltid, men me kjem oftast i mål, smilar ein travel leiar for den travle gjengen, Ola Askeland Ueland.

I Varhaug Kristelige Ungdomslag, Vakru, rullar hjula nærast som normalt etter ein noko avgrensa aktivitetsskalender under den to år lange koronapandemien.

90 medlemmar

- Det var ei spanande og utfordrande tid, kor det var krevjande å planleggja, summerer leiaren i laget som nå inn mot sommaren har kring 90 medlemmar frå tretten år og oppover mot dei tretti.

Ola illustrerer utfordringa med ski-weekenden nå i vinter som dei måtte planlegga med kohortar og avstandskrav.

- Det enda til slutt heldigvis med at alt opna opp rett før me reiste med 80 ungdommar til Tonstadli, seier han.

Stor aktivitet

Ola tok over stafettpinnen i fjor etter Sigve Kydland. Leiarvervet kan umogleg vera av det lettaste slaget. Varhaug Kristelige Ungdomslag har eit aktivitetsnivå som kan ta pusten frå nokon kvar.

Misjonsprosjektkomiteen Fv: Marie Bråddland, Henriette Nygård, Kristina Skrettingland, Matias Bøe og Mathias Vagle

Om me reknar to arrangement i veka gjennom året, kjem me fram til 104.

- Under koronafrie forhold brukar me å ha stengt ei helg i året. Det er den helga me er på Skjærgårds, seier han.

Summen av arrangement stoppar ikkje på drygt hundre. Annan kvar søndag er det Krik, Kristen Idrettskontakt på Varhaug ungdomsskule.

- I løpet av to timar handlar det om sosialt lag kombinert med ulike idrettsaktivitetar, pluss andakten då, fortel Ola.

I Vakru-styret er det ti personar. I tillegg er det eigne komitear for Misjonsprosjekta og Ope Hus.

Gildt og meningsfylt

- Ganske krevjande?

- Ja, det er mykje å organisera og planlegga, men det er gildt og meningsfylt. Folk tar ansvar. Me håper at Gud kan virka gjennom arbeidet.

Helga me snakkar med Ola, er det Back to Basic saman med laga i bygdene rundt. Dette arrangementet kan du lesa meir om ein annan stad i bladet. I tillegg til Ope Hus på fredagskveldane, er det faste arrangement kvar laurdagskveld med ulike tema, deriblant Rollebryllup og Bilrebus.

- Så skal me snart ha eit arrangement i lag med Unges Misjon på Vigrestad. Der er temaet; Grill ein kristen, der møtedeltakarane kan stilla spørsmål om det meste og litt til, det blir spanande, seier Ola.

Ope hus Fv: Petter Grødem, Helena Anda og Sondre Ånestad

For alle

Arrangementa er opne for alle ungdommar. Opningstida er frå klokka åtte til cirka midnatt. Du treng ikkje vera ein kristen for å koma på Ungdomslaget eller Ope Hus.

- Nei, alle er sjølvstøtt velkomne på arrangementa våre. Men folk vil merka den kristne profilen. På laurdagane har me alltid ein møtedel. Ope Hus har ekstra fokus på å vera eit lågterskeltilbod for ungdommen der vi berre har ein liten andakt i 22-tida.

Dei har nyleg sett i gang fire bibelgrupper, målet er å starte to grupper til før sommaren.

- Dette er me ekstra glade for, bibelgruppene er svært viktige for dei som deltek, seier Ola.

Amerikansk auksjon

Også misjonsprosjekta i regi av Ungdomslaget har vore meir krevjande å drifta under pandemien. Nå er meininga å køyra full rulle med innsamling og arrangement. Vakru har to faste prosjekt dei støtter; KPK-Ukraina og Tombotsoa Jordbruksskule i Antsirabe på Madagaskar.

- Planen i nær framtid er ein amerikansk auksjon saman med ei flaskeinnsamling etter konfirmasjonane. Me er, naturleg nok, særleg opptekne av Ukraina for tida, seier han.

Takksame for tenesta

Ungdomslaget er ikkje direkte knytt til nokre av eigarorganisasjonane på misjonshuset.

- Men me er ein del av alt arbeidet som føregår på Varhaug Misjonshus, og kjenner oss rikt velsigna som kan driva arbeidet og vera ein del av Varhaug Misjonshus, seier Ola.

Rett før sommaren blir det årsmøte. →Då skal nytt styre på plass. Ungdomslaget er bevisste på at dei har ei stor oppgåve og er ein del av Guds rikes arbeid på Varhaug.

- Om Gud kan bruka oss til å så frø og leia unge til tru på Jesus, er me svært takksame, seier Ola Askeland Ueland.

Varhaug • Tlf. 488 48 700

JÆREN AUTO AS

**BILUTLEIE - BILSALG - DEKKSALG -
OLJESERVICE**

TLF.: 917 00 827 - VARHAUG

Bak frå venstre: Ingunn Marie Lima , Ingunn Auestad, Anne Voll Håland, Torunn Rogn Lerbrekk, Bente A Varhaug

Framme frå venstre: Brit Bårdsen, Astrid Skretting, Liv Synnøve Vagle og Guri Skrettingland. Ingrid Sofie Omland manglar.

Varhaug NMS kvinneforeining

Denne foreininga vart starta i 1980, nærare bestemt 16.september, då ein flokk yngre kvinner samlast til første møtet. Dei kalla seg då Varhaug Yngre NMS kvinneforeining.

Karin Lerbrekk

Åra har gått, og etter kvart tykte medlemmane at det passa å kutta ut Yngre . Slik fekk dei det nåverande namnet sitt. Opp gjennom åra har deltakarantalet i foreininga variert, nokre har falle ifrå, medan nye har kome til. For ein del år sidan delte foreininga seg i to fordi dei var så mange. Dei som budde aust for jernbanelinja, gjekk i ei, og dei vest for linja, utgjorde den andre.

Nå går det damer både frå aust og vest i denne foreininga. Om alle møter, er dei ti stk. Dei samlast rundt i heimane annankvar måndag kl. 19:30, i oddetalsveker. Det er ein sær imøtekomande flokk som stiller til fotografering i begynnelsen av eit foreiningsmøte. Smilande, fint pynta damer i sin beste alder - det verker som dei er trygge på kvarandre, og trivst ilag, noko dei seier seg samde i. Den som hadde foreininga hos seg sjølv sist gong, leiar møtet neste gong. Etter eit opningsord, har dei ei bønestund. Stundom har

dei frie vitnesbyrd. Elles har dei gjerne ei bok, eller eit studiehefte dei samtalar om, og deler tankar og meininger med kvarandre. Slik har dei eit godt fellesskap, og kan støtta einannan når dagane er gode såvel som når livet buttar imot. Det kan vera praktiske gjeremål som må drøftast og planleggjast, men når klokka bikkar 21, er det tid for kaffikos, gjerne med noko påsmurt eller kakemat attåt. Det sosiale er og viktig i ei misjonsforeining.

Det same gjeld pengar. Misjonen treng middel for å driva. Før sende dei misjonsbøssa seg imellom og putta på pengar. Nå er dei moderne og brukar vipps! Det gjer same nytten. Siste samling før sommarferien, som er lik skuleferien, plar dei gjera litt ekstra utav det og ta ut på tur. Utpå hausten lagar dei til basar på misjonshuset, ein skikkeleg

familiebasar med god mat. Attåt andakt, har ofte Minikoret stilt opp med song. Då er det ungar i alle aldrar, og tilsvarande liv og lyd. Basaren gir ei god inncome til misjonen.

Siste store løft før jul, er NMS si julemesse på misjonshuset. Her deltek foreiningane med mykje praktisk: Mat, varer, gevinstar og salg, for å nemna noko. Siste foreininga for året, har dei juleavslutning med litt ekstra. Dei siste to åra har bydt på ekstra utfordringar også for denne foreininga. Korona sette tidvis ein stoppar både for å vera ilag i heimane og på Misjonshuset. Men damene har vore oppfinnsame, og har hatt samlinger ute, både i Haugstad- og Grødalskogen. Nå gler dei seg over å kunna møtast heime som før, og ønskjer fleire med på laget om det kunne passa !

Frå møtesalen

Kapellmeisteren

Kapellmeister Einar Lerbekk har fri utsikt oppover og ser seg ikkje tilbake.

Sjur Håland

Det er to hus på eigedommen til Karin og Einar Lerbekk. Husa ligg på vestsida av Dysjalsvegen, ein fredeleg stad mellom Tvihaugsåa og Rongabekken, i strekket mellom Fitjekrossen og Dysjaland. Karin og Einar bur i det nyaste huset. Her er alt på eitt plan.

Eigedommen heiter i følgje Norges Bebyggelse; Utsyn. Men du må opp i andre etasje i det andre huset for å sjå sjøen. Sikten frå eigen bustad skortar det likevel ikkje på, i følgje Einar.

- Me har ein fantastisk utsikt. Oppover, seier han, smilar lurt og lunt, og peikar mot stjernehimmlen.

Ein av mange

Nemnar du namnet Einar Lerbekk til bygdefolk, vil garantert mange få opp eit mentalt bilete som synar Einar sitjande på pianokrakken med fingrane på tangentane eller med trekkspilet på magen. Einar er ikkje med på at det er han som skal ha tittelen kapellmeister på Varhaug Misjonshus. Han peikar på dei mange som har traktert flygelet på Misjen opp gjennom åra. Som Jens Ånestad, Jenny Skår, Brynhild Halvorsen, Brit Obrestad og Njål Omland, for å nemna nokre.

2,73 kroner timen

Som med alle andre veteranar, kunne det vore skrive bøker om Einar Lerbekk. Då kunne det passa å teke med at yrkeslivet starta snautt to månadar etter at The Beatles gav ut Sgt. Peppers's Lonely Hearts Club Band. Den 31. juli 1967 byrja Einar i lære hjå Erlands Maskin på Bryne med landbruksrelatert mekanisk produksjon. Med ei timeløn på 2,73 kroner timen.

- Eg hadde motorsykkel, ein Tempo Sport 125, på den tida. Det kosta ti kroner å fylla tanken, mest fire timars arbeid for drygt 12 liter bensin.

Etter sju år på Bryne reiste han heim og byrja med maskinering i verkstaden på garden. Seinare, i 1987, vart arbeidsplassen «oljå» på Nord-Jæren.

1951-modellen har ei lang yrkeskarriere som mellom anna har inkludert brønnkomplettering for eit olsjeselskap i Tananger. Han har framleis litt arbeid gjennom eit olje- og gasselskap som er engasjert i Afrika, men seier at han er nøye med å passa på at det ikkje blir for mykje. Han og Karin har nok å bruka fritida og pensjonisttilværet på. Som fem barn og elleve barnebarn.

- Spør du om alder på barnebarna, skal du få det, men då treng eg litt hjelp, smilar han.

Turar med bubil og motorsykkelturar i USA er blant det som nå lokkar på fritida.

- Ser du på deg sjølv som ein eventyrar?

- Nja, eg likar å reisa og treffa nye folk. Så spelar eg golf, då blir det gjerne nokre golfreiser innimellom.

Lang ungdomstid

Misjonshuset har vore basen for Einar opp gjennom åra heilt sidan foreldra, Gudrun og Eldor, byrja å ta han med på møte. Fram til 1960 på Forsamlingshuset, seinare på Misjonshuset.

– Så var det jo søndagsskulen på Lerbrekk i tillegg, med Tobias Varhaug, Ivar Nord-Varhaug og Konrad Berland ved kateteret, fortel Einar.

Om det ikkje blir heilt rett å kalla Einar for evig ung, må han vera blant dei på Varhaug som har vore ung lengst. Det handlar om legendariske Varhaug Musikklag, seinare Varhaug Ungdomskor. Koret starta etter initiativ frå Jens Ånestad i 1963. Gjennom Musikklaget starta også Einar den musikalske reisa i misjons- og bedehusland på Jæren. Då var han 12 år ung. Han var med i Musikklaget til like ut på 1990-talet. I 30 år.

- Eg starta tidleg og haldt på lenge, konstaterer Einar.

Årsaka til rekorddebuten var at han spelte mandolin og dermed var attraktiv for koret, trass den unge alderen. Seks år seinare trekte Jens seg til sides og gav leiar- og dirigentvervet over til 18-åringen, Einar. Aktiviteten var svært stor.

- I tillegg til øving kvar veke, hadde me nok eit oppdrag i veka i tillegg. Året rundt, seier Einar.

Audition

I starten var det Ludvig Skretting (bror til Erik T.) som spelte trekkspel i musikklaget. Far til Einar kjøpte eit brukt trekkspel til poden som då var 14 år. Einar byrja å fikla med bassar og tangentar, og før han visste ordet av det, enda han opp på ein slags audition på Misjonshuset med Einar Reime og Ludvig som «dommarar». Einar spelte einaste sangen han kunne, Vi bor ei her, i A-dur. Responsen frå dei to var unison. «Det er i orden», sa dei.

Øvinga gjekk føre seg på tysdagskveldane i stovene heime hjå kormedlemmane. På det meste var talet på deltakarar over 40. Trafikken og tilgang på motoriserte farkostar var avgrensa tidleg på 1960-talet.

- Eg hugsar eg hadde trekkspelet i ein kasse på

bagasjebrettet og sykla til Varmekrå på øving. Me visste ikkje av anna, og hadde ikkje vondt av det.

Koret hadde oppdrag rundt om i kristne forsamlingar i områda mellom Egersund i sør, Bjerkreim i aust og Stavanger i nord. Minst. Ei stund på 1980-talet hadde Musikklaget eigen buss og eigen basar, og omsetnaden i laget bikka 300.000 kroner. Øvingshelgene var høgdepunkt.

– Eg har vore heldig og har blitt kjent med mykje folk rundt om på bedehusa. I tillegg vart eg kjent med ganske så mange hus på Varhaug frå innsida, smilar han.

Sko hatt et spel

Einar hugsar mykje like frå då tomte på Misjen vart groven ut i 1959/60. Han er både diplomatisk og diskret, og vil slett ikkje fortelja alt. Men han smilar breitt då han fortel om eit teltmøte ein gong på 1960-talet. Arrangørane på Varhaug, var gjerne praktiske bønder og lite vane med å førebu og drifta store arrangement. Det gjekk gjerne på ein slump. Då teltet var ferdig reist på nordvestre hjørnet på misjonshustomta og det første møtet skulle starta, kom det spontant frå leiaren i telmtøtekomiteen: «Me sko jeddna hatt et spel».

- Så då måtte me ut på bygda å finna eit trø-orgel i full fart før møtet starta, fortel Einar.

Kor mange bordvers og Sangboken-songar Einar Lerbrekk har akkompagnert med trekkspel eller piano/flygel opp gjennom dei siste 60 åra, er det ingen som har tal på. Heller ikkje han sjølv.

- Song og musikk er gildt. Eg har vore med på å møta motstanden då bassgitaren, trommene og musikkanlegga vart introdusert på Varhaug Misjonshus. Då var det éin strategi som fungerte; gjera tjukke øyre.

Strategien virka.

Ser framover

Einar har mykje å sjå tilbake på, men ser helst framover.

Ein gong i barneåra sykla han heimover frå Lerbrekk saman med kompisar. KonkurransEinstinkt slo inn, og han mobiliserte alle krefter for å trø frå dei andre. I full fart ned ein bakke snudde han seg og såg bakover for å sjekka kor langt bak dei andre var. Dermed hamna unge Einar i eit piggrådgerde i veita og måtte fraktast i lastebil til legen for å lappast saman.

- Eg såg bakover, og då gjekk det galt. Me må sjå framover og ha utsikt oppover, seier kapellmeister Einar Lerbrekk.

Varhaug musikklag 1964-65

Framme: Marit Hobberstad, Ingrid Skrettingland, Gerd Marit Skretting og Helga Skrettingland.

Andre rekke: Åsta Ueland, Brit Solvor Ånestad, Gunnlaug Ånestad, Tove Alice Lerbrekk, Ågot Lima og Elise Varhaug.

Bak: Trond Hafver, Einar Lerbrekk, Svein Kåre Håland, Erik T. Skretting, Arne Lie, Gaute Skrettingland, og Jens Ånestad.

KULLSYREMASKIN FRA AGA

899,-
inkl. patron

bytte av
patron
149,-

Finnes i sort eller hvit

VI HAR GODKJENT BILVERKSTED:

- EU kontroll
- Hjulstilling
- Service
- Tilhengerservice
- Salg av dekk
- Dekkhotell

Varhaug Servicenter A/S

Godkjent bilverksted • 51 43 02 33

Vi er der når du trenger oss

Varhaug, Oppstadveien 651. Tlf: 51 79 94 80 • Tlf. 982 17 798
Hjemmeside: jts.as

ALT I ELEKTRISKE INSTALLASJONER

Elektro●fag Jæren

Industrigt. 2, 4362 Vigrestad • Tlf: 51 79 11 70 • post@elektrofag.no

En god kontakt på Jæren

EL-PROFFEN

JG MASKIN

Jan Gunnar Undheim - Varhaugsvegen 89, 4360 Varhaug
Mobil: 958 28 410 - Fax: 51 43 08 27 - jagunnau@online.no

• SERVICE • DELER • REPRASJONER

VIGRESTAD BYGG

BACK TO BASIC

Kvart år i februar/mars arrangerer Varhaug Kristelige Ungdomsforrening / VAKRU) noko som dei kallar Back to Basic. Då vert andre ungdomslag i kommunen inviterte. Denne gongen var Nærbø med. Innhaldet kan variera, men som regel starter det med møte på fredag kveld, så fleire semiar laurdag midt på ådagen og så møte igjen på laurdag kveld.

Per Åge Skretting

For to år sidan var Kristoffer Eknes, leiar for Return to Sender (Israelsmisjonen sin ungdomsorganisasjon) invitert, men alt vart avlyst like før for då stengde Norge ned. I fjor var det på same vis, men i år var det opna opp Kristoffer Eknes utfordra både fredag- og laurdagskvelden alle med å visa biletet som er på framsida av bladet. Kven er Jesus for meg? Kva er det grunnleggjande i trua vår?

Han viste til Matt 16 der det står:

¹³ Då Jesus kom til bygdene ved Cæsarea Filippi, spurde han læresveinane sine: «Kven seier folk at *Menneskesonen* er?» ¹⁴ Dei svara: «Somme seier døyparen Johannes, andre Elia og atter andre Jeremia eller ein annan av profetane.» ¹⁵ «Og de», spurde han, «kven seier de at eg er?» ¹⁶ Då svara Simon Peter: «Du er Messias, den levande Guds Son.»

Seminar

1. Kan ein tru på Jesus utan å vera ein kristen? Han viste til personar som trudde på Jesus, men var ikkje kristne. Dei var jødar. Kva er forskjell på jødar og ikkje jødar? Teikn på at ein er jøde er slektskap og/eller omskjæring. Ikkje jødar er oss, såkalla heidningar. Jødar som trur på Jesus kaller seg Messiastruande.
2. Bridgebuilders, forsoningprogram mellom jødar og palestinarar.

På laurdagskvelden var storsalen på Misjonshuset mest heilt full. Meir enn 200 ungdommar fekk

høyra Kristoffer si historie då han på motorsykkkel som 19-åring havna inn under hjulbuen på ein stor bil, med knust hofte og kvesta i heile kroppen. Like før ulykka hadde han sagt at han ikkje ville ha noko med Jesus å gjera.

Ulykka forandra livet hans. Han låg 3 veker i koma.

Ungdommane høyrde godt etter og fekk også denne kvelden spørsmålet. Kven er Jesus for deg?

Vekkelsen i Varhaug kyrkje vinteren 1957-58

Gaute Øgreid Rasmussen
(tilrettelagt for bladet av redaksjonen)

Det ble ikke ført noen oversikt over hvem eller hvor mange som «kom med» under vekkelsen, men etter vel to måneder, den åttende januar 1959, har Lars Lie notert i sine dagboknotater: «Møte i kyrkja. Deltok med sjelesorg. Dette var siste møtet med Larssen. Han kunne melde at 133 personar hadde søkt hjelp på desse møta».

Andre nedtegnelser tyder på at det var over 200 personer som «kom med» i løpet av de fire månedene som møteaksjonen pågikk. Ein fortel, sitat frå 2004: «Det var fleire som tvila på at dette nya kristelegge livet mitt ville vare ved særleg lenge. Men det har det gjort! I 45 år! Og eg er så takknemleg at eg kom til liv i Gud under den vekkinga.»

Fra midten av 1800-tallet grep misjonsinteressen om seg i Varhaug sokn.

Allerede i 1850 er det registrert en innbetaling til Det norske misjonsselskap (NMS) fra Varhaug misjonsforening. I 1854 hadde foreningen to utsendinger til NMS sin generalforsamling. Misjonsforeningene samlet seg i privathjemmene til medlemmene. Der var det også husmøter. Men da det var få hjem som hadde store nok stuer til at alle kunne være med på husmøtene, ble det bygd bedehus. Varhaug forsamlingshus ble bygd i 1902/1903.

Det har vært mange kristelige vekkelser både på Vigrestad og Varhaug opp gjennom 1900-tallet. På Varhaug var det vekkelse i 1907, 1915 og 1924.

I 1925 druknet to av bygdas menn i en ulykke på sjøen like utenfor Varhaug. Dette gjorde et sterkt inntrykk og det førte til at mange fikk behov for å tenke på åndelige og evige verdier. Nicolai Tunheim (bror til Hallvard Tunheim og far til Enevald Tunheim) hadde akkurat da møter på forsamlingshuset på Varhaug og det brøt ut vekkelse og mange vendte seg til Gud, og fikk sine liv forandret. Det var også vekkelser på Varhaug i 1932, 1938 1941 og 1944. Gjennom disse vekkelsene vokste kristenflokkene som samlet seg til oppbyggelsesmøter på bedehusene. Og vekkelsenes ledere var flinke til å kanalisere de «nyfrelste» inn i eksisterende foreninger eller de stiftet nye foreninger.

John Olav Larssen

John Olav Larssen var invitert til å ha en møteserie på Vigrestad forsamlingshus høsten 1957. På den tid var han ansatt i Indremisjonsselskapet. Han hadde stått i ledelsen for flere vekkelser rundt om i landet, særlig på Sørlandet. Han hadde hatt store møte kampanjer i Storsalen i Oslo og endatil på idrettsarenaen Jordal Amfi hvor han samlet 12.000 personer på en kveld. Han var på den tid blitt en «kristelig kjendis.» John Olav Larsen kom fra en fiskerfamilie på Helvik. Som ung hadde han arbeidet på Håland Møbelfabrikk på Vigrestad og bodde da på Vigrestad. Dermed kjente mange på Vigrestad ham godt. Han hadde vært aktivt med i det kristelige arbeidet på Vigrestad, og der hadde han også fått viktige impulser til sin senere predikantvirksomhet. Noen av lederne på bedehuset på Vigrestad var med på å forme den unge mannen. De var gode eksempler for ham. En informant forteller: «John Olav var ulik oss andre ungdommer. På fritiden gjorde han ikke annet enn å synge og lese i Bibelen»

Høsten 1957

Når han så i 1957 kom som taler på møtene på Vigrestad, så følte folk som det var en av deres egne som kom. Han kjente folket og nærmiljøet og det som rørte seg blant dem. Møtene begynte i månedsskiftet oktober/november. John Olav Larssen hadde med seg Sandefjordkvartetten til møteserien. Den ble svært populær. Mye folk strømmet til forsamlingshuset for å være med på møtene, høre predikanten og ikke minst høre og se Sandefjords-kvartetten.

Forsamlingshusets kapasitet (vel 200 personer) ble sprengt og flere var berørt av det kristne budskapet. En kvinnelig informant som da var midt i trettiårene forteller:

«Vi følte at et Åndens vær var over bygda vår. Forkynnelsens alvor sank i oss samtidig som den friske sangen til Sandefjordskvartetten løftet oss følelsesmessig og temte oss til lovsang.»

Ledelsen av Indremisjonen forsto at de trengte større lokale om alle skulle få plass, og da var det kirken som var aktuell. Den rommet henimot 500 personer. Lederen i Indremisjonen var samtidig klokke, så det gikk greit å få låne kirken til den fortsatte møtevirksomheten. Tilstømmingen til møtene var så stor at selv kirken ble i minste laget enkelte kvelder. Ved å flytte møtene til Varhaug kyrkje ble også den andre bygda i sognet, Varhaug, engasjert i vekkelsesmøtene og mange folk fra denne bygda fant også sin plass i kirkebenkene kveld etter kveld. En informant forteller:

«Jeg hadde lastebil og den gikk nærmest i rute fra Varhaug stasjonen ned om Husvegg og opp til kirken. Folk sto tett i tett på lasteplanet, hvis det ikke var dårlig vær da, - og slik holdt det på uke etter uke»

Vekkelsesmøtets oppbygging

Det var sammenhengende møter hver kveld fra slutten av oktober og henimot påske året etter, bortsett fra mandagskveldene, som var «frikveld».

Møtene startet kl. 19:30 og som regel var det bønnemøte i forkant i sakristiet.

Den store forsamlingen var spent. Mange hadde i løpet av dagen bedt for kveldsmøtet. Og ettersom vekkelsesmøtene var samtaleemne

rundt om alle plasser i soknet, var det relativt lett å invitere folk med til kirken og møtene. Noen kom til møtene av ren nysgjerrighet. Noen var én gang, for aldri å komme igjen.

Noen gikk kveld etter kveld etter kveld. For mange var dette det største som hadde skjedd i bygda på lange tider. Dette måtte de være med på. Hos noen ble forkynnelsen til ransakelse, og et oppgjør måtte til. Noen måtte forlike seg med Gud og med medmennesker. Og noen fikk samvittighetsproblemer og søkte hjelp og søkte Gud. Andre ristet på hodet og syntes det ble brukt for mye press og «psykologi.»

Lauritz Haarr ledet de fleste møtene. Han var også leder i Indremisjonen på den tiden. Han var bonde av yrke, men var også soknets klokke og kirkesanger. Dessuten bodde vekkelses predikantene hos ham på Hårr alle ukene vekkelsesmøtene varte. Det var kona, Tora, som måtte ta støyten hjemme på Hårr med å stille for predikantene, gi dem mat og seng og omsorg. Lauritz selv hadde mer enn nok med møtene og gårdsdriften. Møteoppleggets mal var med små variasjoner lik kveld etter kveld:

- Mens folk samlet seg i kirken, før møtet begynte, var det ofte sang.

- Etter at alle var ønsket velkommen var det fellessang. Kirkens organist, Martha Haarr var trofast på orgelkrakken og ivrig med på møtene. Sangen bruste kraftig under det høye kirketaket. Det var bedehussangboken som ble brukt, ikke Landstads reviderte salmebok. Martha forteller:

«Jeg visste aldri på forhånd hvilke sanger som jeg skulle spille. Jeg tror Lauritz valgte sangene etter hvert som møtet skred fram. Han var jo godt kjent i sangboken, og han valgte ofte sanger med solid innhold.»

- Så var det en person som åpnet møtet med et Bibelord og bønn. Oftest var denne spurt på forhånd. Men noen ganger så møtelederen utover den store forsamling og nevnte et navn på en solid kristen person og fikk ham fram i kirkekoret og ga ham ordet.

- Deretter sang Sandefjordkvartetten. John Olav Larsen hadde hatt denne kvartetten med på flere møtekampanjer tidligere. De var svært populære og sangene deres ble etter hvert utgitt på grammofonplate. De deltok ikke bare med

sang på møtene, men ofte hadde en av dem et vitnesbyrd mellom to sanger.

Martha fortsetter:

«Sandefjordkvartetten stemte gjerne i sangen «Alle burde kjenne til ...» Den var frisk og melodios og fenget godt. Og kvartetten fikk forsamlingen med seg. I det hele tatt var sang og glede sentralt på vekkelsesmøtene.»

- Så kom talen. John Olav Larsen brukte kirkens prekestol. Da kunne han bedre ha øyekontakt med den store forsamlingen og de kunne bedre se og høre ham.

Som predikant var John Olav Larsen lys til sinns. Han smilte og var entusiastisk. Ved siden av ord brukte han kroppsspråket sitt: mimikk og armbruk. Han var flink til å krydre talene sine med eksempler og fortellinger, gjerne fra dagliglivet, hvor folk kjente seg igjen. Han kunne godt fortelle en munter historie midt i en tale og selv, sammen med forsamlingen, le godt av den. Men som den emosjonelle person han var, måtte han også tørke en tåre i ny og ne mens han var på talerstolen.

Hans forkynnelse var ikke preget av å svartmale fortapelsen og true med helvetes gru, hvis ikke folk stoppet opp og omvendte seg og søkte Kristus. John Olav Larsen truet eller skremte ikke folk inn på troens vei. Han heller nødet dem og inviterte dem ved å legge ut om Guds uendelige kjærlighet og om nødvendigheten av å ta et viktig valg, et standpunkt, som ville få positive konsekvenser for tid og evighet.

Talen munnet ofte ut i at folk ble satt på valg og de ble utfordret til å gjøre dette gode valg den kvelden. Der og da. Etter talen overtok som regel John Olav Larsen selv møteledelsen.

- Han inviterte da, etter en fellessang eller etter at Sandefjordkvartetten hadde sunget folk fram til alterringen, folk som følte Guds kall og som hadde behov for en ny start i livet. Som invitasjonssang ble «Kom som du er til din Frelser» brukt hver eneste kveld så lenge møteserien varte. Sangens innhold gir oss en pekepinn på vekkelsesmøtets puls:

**1. Kom som du er til din Frelser,
smittet av vantroens dynt!
Blodet som rant fra hans side,
renser din sjel fra all synd**

**Kor: Kom som du er til din Frelser,
legg deg til ro ved hans bryst!
Hør hvor det stormer der ute.
Her er det fredfullt og tyst.**

**2. Hvorfor vil lenger du leve
borte fra livet i Gud?
Verden bedrager ditt hjerte,
kom og bli Frelserens brud.**

**3. Timene flykter så hurtig.
Aldri de kommer igjen.
Engang vil dødsflodens bølge,
stanse din livsferd, min venn.**

**4. Tenk, når de skinnende porter
åpnes for bruden engang!
Tenk, når vår Frelser oss favner,
hjemme blant englenes sang!**

Forsamlingen ble bedt om å stå mens denne innbydelsessangen ble sunget.

Da kunne den som gikk fram være litt mer skjult enn om alle satt i benkene. «Terskelen» fram ble gjort litt lavere. Det hendte ikke rent sjelden at det siste verset ble sunget om igjen og Larssen ga en siste appell med etterfølgende utvidet anledning til å komme frem til alterringen og der gjennom vise at en ønsket å bli en bekjennende kristen og følge Jesus. Ja, av og til ble refrenget på sangen repetert opptil flere ganger, mens oppfordringen til å komme fram ble gjentatt på ny.

Noen følte nok dette som unødig press og de mente at viljesvake sjeler ikke maktet å stå imot dette presset. «Det var som en hypnose» karakteriserte en person det. Mens andre av mine informanter mente at mange som gikk fram og knelte ved alterringen nettopp hadde behov for litt drahjelp eller et puff, som de oppfattet at denne invitasjonsmåten var.

På noen av møtene gikk predikanten eller en av lederne ned gjennom benkeradene og henvendte seg direkte til folk om å reise seg og komme fram.

En informant sa:

«--Så kom møtelederen ned midtgangen mens Sandefjordkvartetten sang, og henvendte seg til meg og spurte meg: - Er det ikke din kveld i kveld å komme fram?. Jeg skjønner at du er kalt av Gud. Da skulle du være sterk for å si nei.» «Noen begynte å gråte da de ble spurt, og de ble hjulpet fram.»

Det hendte ikke sjelden at en erfaren kristen fulgte en søkende opp midtgangen, for på den måten å støtte og hjelpe den søkende. Folk kjente hverandre og noen hadde vært «bønnebarn» i mange år, - og så kom denne anledningen som vekkelsen ga til omvendelse.

Noen informanter har fortalt at flere av de aktive kristne på bedehuset utfordret kjenninger og slekt, og fulgte disse opp fra kirkebenk til alterring. Og det gjorde et sterkt inntrykk på forsamlingen da kjente personer og naboer knelte ned ved alteret. En dame, i 80-årene forteller:

«Det var som en åndelig luftning. Det var en helt spesiell atmosfære. Gud rørte ved våre hjerter, det var så stort!»

De som kom fram og knelte ved alterringen ble hjulpet videre og fikk samtale med erfarne kristne. Det ble bønn ved alterringen og i sakristiene etter at møtet var slutt. Begge prestene i Hå var med i denne delen av vekkelsesmøtet.

Vekkelsesterminologi:

Under vekkelsesmøtene var det mange som tok imot invitasjonen og kom fram til alterringen og knelte ned. Det var det store samtaleemnet rundt om i bygdene på den tiden. Da jeg samlet informasjonsmateriale og intervjuet folk, brukte mine informanter svært forskjellig terminologi om det å komme fram og knele ved alterringen: Han «**bøyde seg**» på møtet i går kveld, var et uttrykk flere brukte. Dette uttrykket går på at en person bøyde kne ved alterringen, - men det må også forstås i videre forstand: at han knelte ned og bøyde seg for Herren. Underkastet seg og lot Jesus være Herre i livet.

Noen brukte formene: Han har «**kommet med**» eller han er «**kommet gjennom**» Det betegner nærmest det at han er kommet med i Guds rike/kommet med i den bekjennende forsamling. «**Kommet gjennom**» betegner at en person har vært usikker en tid. At han

nærmest har gått som i en mørk tunnel, for så å komme gjennom tunnelen og ut til lyset: Kristus, verdens lys.

Han «**har omvendt seg**» ble også brukt. Dette uttrykket har bibelsk klang - Jmf. døperen Johannes (Luk.3,3), Jesus (Luk.15,7) og Paulus (Ap.gj. 20,21) og det betegner en som har skiftet livsretning og tro. I vekkelsens sammenheng betydde det at han bevisst hadde søkt tilgivelse, vendt seg bort fra sin tidligere levemåte og vendt seg til Kristus og bekjent sin tro på ham.

Uttrykket «**gitt seg over**» ble også brukt. Hun «**ga seg over**» i går. Det betegner at motstanden ble oppgitt og vedkommende søkte hen til Jesus og hans frelse. Når formen «har overgitt seg» brukes, tenderer betydningen nærmest til en kapitulasjon, som når en hærfører ser at slaget er tapt og overgir seg til overmakten og legger ned sine våpen. De som kom fram til alterringen i vekkelsen ga seg over til Jesus og hans varetekt med sine liv.

I sin bok «Det glade fastland - minner fra Jæren til Justøy» (1975) bruker John Olav Larssen uttrykkene «**kom til tro**» og «**søkte Gud**». Han skriver: «mange på Varhaug og Vigrestad kom til troen under denne vekkelsen». Det var vekkelsens frukter. De ble troende. Når han samme plass skriver: «I hvert møte var det noen som søkte Gud», - betegner nok det at de kom fram til alterringen og knelte ned.

I sine notater i Varhaug sognets dagsregister, bruker presten Lars Lie uttrykket «**dei søkte hjelp**» om de som kom fram til alterringen. Han var en av dem som samtalte, hadde sjelesorg og ba med dem som kom fram. Presten Lie satt igjen med det inntrykk at de søkte hjelp i sitt Gudsforhold.

Alle disse uttrykkene sier noe om innholdet i det å komme fram til alterringen og knele ned i vekkelsesmøtets setting. Uttrykkene betegner nok omtrent det samme, men den forskjellige terminologi sier samtidig noe om øynene som ser og hva en legger i det å gå fram. Presten Lie så det å komme fram som det å «søke hjelp», åndelig hjelp. Andre så det å komme fram som å vise at en har «kommet til tro» og «kommet med» i de troendes flokk. Altså en bekjennelseshandling. Atter andre så på det å komme frem som en omvendelsesakt. Det var ved å komme fram at de «bøyde seg» for Gud og ba om

tilgivelse og om at Han måtte bli Herre i deres liv.

På den ene side betegner altså disse uttrykkene en og samme sak, samtidig legger den enkelte innholdsmessig trykk på forskjellige plasser i den handlingen det var å komme fram til alterringen.

Full kirke, kveld etter kveld.

Hvordan kunne en samle så mange mennesker kveld etter kveld fra midt på månedsskiftet oktober/november og henimot påske? Vi må huske på at størsteparten av folket i Varhaug sogn på direkte eller indirekte måte var opptatt av denne vekkelsen. Folk var nysgjerrige på det som skjedde, og de fleste i bygdene kjente hverandre. Når så en nabo, slektning eller kjenning ble omvendt, så gjorde det inntrykk og gjorde folk interesserte og mange ville se og høre det som skjedde i kirka.

Dessuten var dette før fjernsynets tid med sin underholdning. Det var relativt få biler blant folk, slik at de fleste holdt seg i sin egen bygd på fritiden. Det var stort sett ingen annen underholdning enn den en skapte selv, og når så mange samlet seg til vekkelsesmøter på en plass, trakk det endel folk som var ute etter underholdning og som var nysgjerrige på det som skjedde i kirka. Det var med andre ord liten konkurranse med andre arrangement og annen underholdning.

Folk som tilhørte bedehusmiljøene hadde lengtet etter og bedt om vekkelse i lengre tid, og da vekkelsen kom, var de svært glade og støttet massivt opp om vekkelsesmøtene. Ja, de støttet så massivt opp at enkelte ganger ble eldre kristne oppfordret til å holde seg hjemme i møtetiden om kvelden.

Galleriet

De som hadde kommet for nysgjerrighets skyld satte seg gjerne så anonymt som mulig på galleriet, for på avstand å betrakte det som skjedde. De reagerte enten med å riste på hodet og ta avstand fra det hele, for aldri mer å komme tilbake, eller de skjønnte at de troende hadde noe som de selv ikke hadde, og derfor kom de tilbake en senere kveld, for å høre og se mer.

Galleriet hadde en egen funksjon på oppbyggelsesmøter, og spesielt når det var vekkelse. Det var lettere å finne seg en plass på galleriet, for der var en mer anonym. En kunne bivåne det som skjedde og samtidig ha en trygg fysisk avstand til det hele. Terskelen inn og opp på galleriet føltes av mange som lavere enn å gå inn nede i kirken. Og så hendte det at noen beveget seg ned i kirken etter noen kvelder på galleriet, og kanskje helt fram til alterringen også. Det at vekkelsesmøtene ble flyttet fra forsamlingshuset på Vigrestad og til kirka, var også med på å gjøre terskelen inn til vekkelsesmøtet ekstra lav, slik at endel som ellers ikke hadde våget seg på slike møter, likevel kom. En informant fortalte:

«Det var en velsignelse at møtene ble flytta til kirka, - for alle hadde et forhold til den. For der hadde de vært i konfirmanntida og der hadde de vært på kirkelige handlinger. En person jeg kjenner hadde vel aldri satt sine føtter på et bedehus. Men han kom på møtene i kirka, og han «bøyde seg» og ble en ivrig kristen. Han sa selv seinere at han aldri hadde kommet på disse vekkelsesmøtene om de ikke hadde vært holdt i kirka.»

Lars Eritsland

Like opp under jul kom John Olav Larssen opp i en klemme. Han hadde fått en invitasjon til å komme til Amerika over nyttår og forkynne for norskamerikanere der. Han hadde sagt ja til invitasjonen, for lite visste han da at møtene i Varhaug kyrkje skulle vare lenger enn til jul. Hva skulle han nå gjøre? Avlyse Amerikaturen eller avslutte møtekampanjen? Løsningen ble at bibelskolelærer Lars Eritsland ble spurt og svarte ja til å overta som forkynner på vekkelsesmøtene - så kunne John Olav Larssen reise til Amerika.

John Olav Larssen skriver selv i boken: «Det glade fastland - Minner fra Jæren til Justøy» (s.48): «Heldigvis sa Lars Eritsland seg villig, og ble der langt utover våren. Mange på Varhaug og Vigrestad kom til troen under denne vekkelsen. Selv var jeg med i møter der like inn under jul og mellom jul og nyttår, og hele tiden var kirken fylt til trengsel. I hvert møte var det noen som søkte Gud»

Åttende januar 1958 var siste møte John Olav Larsen var med på under denne kampanjen ifølge det pastor Lie skriver i dagsregisteret for

Varhaug sokn åttende januar 1958:

«Møte i kyrkja. Deltok med sjelesorg. Dette var siste møtet med Larssen. Han kunne melda at 133 hadde søkt hjelp på disse møta»

Nøyaktig tidspunkt for når Lars Eritsland kom og overtok og ledet vekkelsen videre, vet vi ikke helt sikkert. Det ser ut som om det var en kort periode fra John Olav Larssen tok farvel og til Lars Eritsland var på plass i Varhaug kirke. For Pastor Lie skriver i sitt dagsregister: «Søndag 12. januar kl. 19,30: Møte i kyrkja v/ begge prestane. Møte var eit framhald av John O. Larssen sine møte og kyrkja var mest fullsatt»

Videre skriver han i dagsregisteret for femtende januar: «Var på møte i kyrkja. Bibelskulelærer Lars Eritsland har overteke møta etter John O.Larsen. Ein gut søkte hjelp. Deltok med sjelesorg.»

Ut fra disse notatene til pastor Lie, kan det se ut som at prestene Lie og Fidjestøl fylte hullet på maksimum en uke fra Larssen reiste til Eritsland var på plass i Varhaug kyrkje.

Lars Eritsland hadde en helt annen personlighet enn John Olav Larssen.

Mens Larssen var evangelisten som sprudlet, smilte og var følelsesmessig engasjert, var Eritsland en rolig, sindig og grundig bibelærer og bibelutlegger.

Mens folk ble revet med av Larssens glade og engasjerende tale- og væremåte, var Eritsland en rolig, avbalansert mennesketype. Han var grundig i sin forkynnelse og talene hans fikk nærmest bibeltimepreg.

Lars Eritsland var bibelskolelærer i Staffeldsgate (Indremisjonsselskapet). Han var ikke teologutdannet, men en belest og dyktig bibellærer som elevene satte stor pris på. Han har også gitt ut flere oppbyggelsesbøker. Selv om Lars Eritslands personlighet var rolig og avbalansert, fortsatte vekkelsen på ettermøtet. Møteopplegget var omtrent identisk med slik det var da John Olav Larssen sto i spissen, med at folket ble satt på valg og de ble invitert frem til alterringen mens alt folket sto og sang «Kom som du er til din Frelser ...» Kirka var fullsatt kveld etter kveld utover vinterkveldene og mange «ga seg over». Jevnfør presten Lies notat i dagsregisteret 12.januar.» og kyrkja var mest fullsatt»

>> Forsettelse i neste nummer til høsten.

Åse-Marie Nesse: Men du syng, Irina

Øyvind Hobberstad

Skulle eg velja berre ei bok, måtte det vel, for meg som for mange andre, bli den som ikkje er ei bok, men ei samling av 66 skrifter. Men redaksjonen i Misjonshusbladet har truleg ikkje meint at alle dei inviterer til å koma med bidrag til denne spalta, skal skriva om den same boka.

Difor var eg i gang med å laga ein presentasjon av ei anna bok, ei som vart utgitt i Sverige i 1941, og som straks vart omsett til norsk og alt året etter kom ut her til lands, og som etter det har kome i stadig nye utgåver og store opplag, heilt til vår eiga tid. Siste utgåve på norsk vart utgitt i 2019. Så den boka er det ikke berre eg som set høgt.

Men så vakna vi opp til 24. februar, og eg måtte sala om. For kva som er mi bok, det endrar seg med tid, hendingar og opplevingar. Og nå måtte det bli Åse-Marie si bok til og om Irina.

Åse-Marie frå Klepp

Først litt om forfatteren: I Klepp kommune er dei med god grunn stolte av Åse-Marie Nesse (1934 – 2001). Ho var universitetslærer i tysk, men ho var så mykje meir. Ho var lyrikar, omsetjar og gjendiktar, og mottok ei rekkje prisar for dei litterære arbeida sine. Ho var "ein ånds- og kulturpersonlegdom av rang", skriv Karen Selma Mariendal i forordet til ei bok med dikt i utval som er rykande fersk frå forlaget. Åse-Marie Nesse var også ein uvanleg dyktig formidlar. Ho hadde eit sterkt medmenneskeleg engasjement, ikkje minst for underkua og forfølgde. Difor var ho aktivt engasjert i den norske PEN-klubben, som styremedlem og nokre år som formann. PEN er ein internasjonal organisasjon som særleg kjempar for ytringsfridom. Og her er det naturleg å gå over til boka, som i tida vi nå er inne i, er mi bok.

Og dei henta deg seint i september

Og dei reiv opp ditt liv med røter

Og dei murte sommaren inne

Men du heldt fram med å synge

Irina frå Odessa

"Men du syng, Irina" kom ut på Samlaget i 1986, ei lita bok på 56 sider, men med mektig innhald. Irina Ratusjinskaja (1954 – 2017) vart arrestert i september 1982 og klagt for anti-sovjetisk propaganda. Dommen fall i mars 1983: sju år i arbeidsleir og fem år i indre eksil. Brotsverket? Fem dikt. Og desse dikta var ikkje meir politiske enn Fadervår, sa Igor Gerasjtsjenko, mannen hennar. Igor er frå Kiev, Irina vart fødd i Odessa, byar som nyleg har kome oss nær. Men her er det meir enn bynamn som verkar kjent. Sovjet på 1980-talet, Russland idag.

Men du syng, Irina

I budskapen til Irina - og til oss alle, reiser Åse-Marie Nesse viktige spørsmål om makt og

avmakt, fridom og fangenskap, rikdom og armod, sanning og løgn. For kanskje er det ikkje alltid slik som vi tenkjer. Kan henda er det vi trur, slett ikkje røyndom, men snarare blendverk og villfaring.

Og du skapte deg om til ei svale
Og du flaug over land og rike
Og du vekte ein varme i verden
Men dei sit i buret dei bygde

....

Og du lyder eit høgare lovverk
Og du løfter ein kvelv over støvet
Og du søker ein dråpe av sanning
Men dei stiller ingen spørsmål

Irina heldt fram med å skriva i fangenskap. Mange dikt vart smugla ut frå leiren, gjendikta til fleire språk og publiserte i mange land. Saman med Alf B Glad har Åse-Marie Nesse gjendikta ei diktsamling av Irina Ratusjinskaja til norsk under tittelen Frihetens svaler (Cappelen 1986)

Du sender ut budskap i motvind
Og veit det når fram ein gong

Diktet Avmakt tykkjer eg er eit av dei mest gripande i boka.

Eg kjenner meg ofte skuldig:
Mi avmakt er som eit svik.
Men du gir meg nye krefter,
I armod gjer du meg rik.

For du har ikkje mist motet,
du har den brennande tru.
Ditt håp er herda i elden,
Du går på ei regnbogebru.

....

Du står i mørket og talar
Med lys og levande røyst.
Ein fange vitnar om fridom,
Den dømde deler ut trøyst.

Kva er det som gjev mot og tru i det svaraste mørket, bak tjukke murar og bolta portar. Det har nok Åse-Marie Nesse undra seg over. Kanskje har ho funne svaret.

Er natta ditt dagslys
som siv inn i rommet
gjennom sprekker i muren
Står Han midt på golvet
Med sårmerkte hender
Og opnar andre portar

Kvar kan ein finna boka idag?

Om nå to eller tre lesarar er blitt lokka til å bli betre kjende med Irina, og med Åse-Marie, så er spørsmålet kvar ein kan få tak i boka. Det må vera reine slumpetreffet om ei bok som kom ut for 36 år sidan er å oppdriva i ein bokhandel. Men spør på biblioteket. Eller gå på oppdagingsferd i bokhyllene i gjenbruksbutikkane. Finn du ikkje boka du leitar etter der, så finn du garantert ei anna bok som er verdt å lesa, og som du får med deg for småslantar. Sjå endeleg etter ei anna skattekiste av ei bok der: I 2001 ga Bokklubben (Lyrikklubben) ut Dikt i samling av Åse-Marie Nesse. Der finn du Men du syng, Irina, i tillegg til ti andre diktsamlingar, ei flott bok på 460 sider. Og til den som vil bli nærare kjend med Åse-Marie frå Klepp: I 2010 ga Samlaget ut ein stor biografi om henne: Åse-Marie Nesse Eit poetisk liv, av Elisabet Vallevik Engelstad.

Siste oppdatering: Bomtur treng det ikkje bli til bokhandelen heller. Våren 2022 har Samlaget gitt ut dikt i utval 1970 - 2000. Tittelen er Lyslandet, og der finn du ni av dikta frå Men du syng, Irina.

VoldenTollefsen AS

Rådhusgt. 2A, 4360 Varhaug

Tlf. 51 47 22 00 / www.voldentollefsen.no

AH Bygg Auestad & Håland AS
Møllev. 12, 4360 Varhaug
Tlf.: 51798579

BYGGMESTER Oddmund VAGLE

Tlf 47 63 62 02

Ånestadvegen 292 - 4360 Varhaug

BØEN STORKIOSK

GATEKJØKKEN

Dublandsvegen 1A - 4360 Varhaug - Tlf: 51 43 00 99

Mandag - Torsdag: 10⁰⁰ - 22⁰⁰ Fredag: 10⁰⁰ - 23⁰⁰

Lørdag: 09⁰⁰ - 23⁰⁰ Søndag: 10⁰⁰ - 22⁰⁰

Rilling av spaltegulv. Graving og drenering. Senking av kjeller. Utveibling av fjøs.

Egil Håland 416 99 617 www.Toppaland.no toppaland@gmail.com

Mobil 970 55 500

SKAL DU GRAVE?

KONTAKT

ERLING

AUESTAD

MASKINENTREPENØR

VARHAUG

Alt innen graving

Tlf. 51430878

Mobil. 97197815

– mer enn du tror!

Felleskjøpet Varhaug AS, Mølleveien 4, 4360 Varhaug
Tlf. 51 77 14 70

Åpningstid: Man. - fre. 8-17, lør. 9-14

Konfirmasjon på Nærbø bedehus 2023

På Nærbø bedehus blir det arrangert konfirmasjonsundervisning som også er åpen for andre konfirmanter i regionen, enten som et supplement eller som et fullstendig konfirmanstopplegg.

Undervisningen er et samarbeid mellom forsamlingane ImF/Nor og NLM på Nærbø bedehus. Sentrum menighet har avtale om av konfirmanter få Varhaug kan få delta.

ImF Rogaland har det formelle hovedansvaret og håndterer påmeldinger osv. Det er mulig å følge undervisningen på Nærbø og å ha selve konfirmasjonsdagen lokalt i egen forsamling dersom en ønsker dette.

Opplegget består i hovedtrekk av

- «Bli kjent»-samling
- Weekend høst (September)
- Felles-samling med NLM-Sørvest på Fjelltun (Januar)
- Samlinger annenhver uke (mandager partallsuker)
- Avslutningsweekend Vår (Mars)
- Konfirmasjonsdagen

Påmelding, frist og informasjon for konfirmanåret 2023

Lenke til påmelding kan du finne på nettsidene til IMF Rogaland her:

<https://imfrogaland.no/konfirmant/>

Her vil du også finne kontaktinformasjon og nærmere oversikt over datoer og priser.

Frist for påmelding er: 01.09.2022 23:00

Fra konfirmanpens penn 2022

«Eg syns det var veldig bra med ei god blanding av andakt, smågrupper, litt mat og lek. Me har også gått gjennom nesten heile Bibelen i kronologisk rekkefølge. Eg syns også det har våre sjikkeleg jille ledere, både dei vaksne lederane og ungdomsledarane.

Me har våre på to konf-leirer saman med konfirmanter i frå Klepp, Fjelltun, Karmøy og rundt desse områda. Det har våre skikkeleg jillt å få treffe nye folk i frå andre plasser, sjølv om ein ikkje konfirmerer seg saman med desse. Me hadde ein felles dag på Fjelltun i januar med nokre seminar, mat, drøs og aktiviteter på Rush.

I år var det berre 12 konfirmanter på konfirmanundervisninga, for meg har det våre veldig fint. Me har mulighet til å bli endå betre kjent med kvar enkelt enn det ein kan gjere viss ein er mange fleire. Me har våre ein god gjeng, og det har våre kjempe jillt!»

Velkommen til Dametrim i regi av Varhaug Misjonshus

Kvar tysdag kl.17-18 i gymsalen på ungdomsskolen.

Me trener på forskjellige måter (jogging, ballspill, dans og lek).

Kom og ver med i det gode laget 😊

Kontaktperson: Marie Håland (997 14 173)

Prisar for leige av Misjonshuset

org nr. 974 923 319

Gjeld frå 1. Januar 2021

Betaling til konto nr: 3335 11 24011 ----- eller ein kan nytte VIPPS nr 538580	Kristelegge arrangement		Anna bruk	
	Eigarorgani sasjonane (NMS, IMF, NLM, Normisjon)	ANDRE	SELSKAP, GRAVFERD, o.l.	FAGMØTE handelslaget o.l.
Møtesal	400	600	1300	2000
Anretnings kjøkken	400	600	1000	1200
MATSAL 1)	300	400	1200	1600
Kjøkken 2)	300	500	1200	1600
Ungdomssal	400	500	1200	2000
Bønnerom (2.etasje) 3)	100	200	200	200
Foreningsrom 4)	100	200	200	200
Barnekjeller 5)	150	200	200	200

- Merknad
- 1): Servering skal så langt det er mulig skje i matsalen.
 - 2): Ved koking av kaffe og ikkje oppvask: kr. 50.-
 - 3): gratis for bønnemøter
 - 4): Gratis for styremøter og planmøter for eigarorganisasjonane og deira tilknytte einingar.
 - 5): Ved leie av kjeller er det skoforbud, og det skal ryddast og vaskast etter bruk.

Priser for spesielle arrangementer:

Konfirmasjon/ BRYLLAUP: bruk av kjøkken, matsal, ungd.sal	kr. 5000 *)
” ” : bruk av anr.kjøkken og møtesal	kr. 3500 *)
<i>Andre selskap med matsal og ungdomssal laurdag: pris som for bryllaup.</i>	
*): Leige er for ein heil dag pluss kvelden før til pynting. Merk: ope hus nyttar ungdomssalen fredag kveld, noko som gjer at den berre kan nyttast laurdag.	

	Eigarorg.	Andre
Møteveke uten fest på søndag	1200	1300
Møteveke med fest på søndag	1600	2100
Julemesse (fredag/laurdag, og tillaging torsdag)	9000	-----
Basar (med tillaging dagen før)	1500	1500

NYTTÅRSFEST, heile huset, med tillaging 28-30/12 kr. 3000 (Ungdomslaget)

ANNA BRUK AV HUSET

Etter avtale.

Leige av utstyr	Pris pr stk	andre tenester	Pris pr time
Dukar (lin)	kr. 150.	servering ved bryllaup o.a.	kr. 200
Dukar (teflon)	kr. 100.		
Dukar (velour)	kr. 50.		
Bord (matsalbord til private selskap)	kr. 40.		
Stolar (gamle matsalstolar)	kr. 10.		

Det skal nå ikkje betalast 5% av omsetnad..

Varhaug, 27.mars 2020
Styret for Varhaug Misjonshus.

Faste arrangement

Oversikt over faste som ikke er i den enkle møteoversikten

Dag	Arrangement kontakt telefon	Tidspunkt	Rom
Mandag	Åpen Barnehage Jeanette Tegle Tveit 41532651	0900-1300	Matsal
Mandag	Pianoøving Ragnhild Hoel 92443772	1330-1815	Matsal
Mandag	Minikor Marie Vatne Dyngeland 98817527	1700-1745	Møtesal
Mandag (oddetall)	Yngreskor Anne M. Fauskanger 48266184	1815-1915	Møtesal
Tirsdag	Homlebølet Kjellaug L. Røynås 92233840	0930-1200	barnekjeller
Tirsdag	Bønnesamling Terje Bøe 90519422	2030-2130	ungdomssal / bønnerom
Tirsdag (oddetall)	MTM - Misjen tre & mek Sondre Aanestad 90415922	1830 - 2130	sløyd og metall i kjeller
Tirsdag	SUNDAG lovsangsgruppe Anne Birgitte L. Bøe 47953147	1900-2130	Møtesal eller ungd.sal
Onsdag (annan kvar)	Speideren, 5.kl og opp André Vagle 48145331	1900-2030	Ute
Torsdag	Åpen Barnehage Jeanette Tegle Tveit 41532651	0900-1300	Matsal
Torsdag (partall)	Speideren, 2. - 4. kl Åse Marie Varhaug 90702567	1645-1845	ute, Odlandsskogen
Torsdag	UL-Lovsangsgruppe Martha Nord-Varhaug 91689177	1800-2000	møtesal eller ungd.sal
Fredag	Ope hus Petter Grødem 47714919	2000-2330	ungdomssal
Lørdag	Ungdomslaget Ola Askeland 47232012	2000	ungd.sal (eller møtesal)

VARHAUG MISJONSHUS

VAKTLISTE 2022-2023

<u>namn/tlf (varamann i parantes)</u>	<u>Vekenummer og dato</u>								<u>.</u>
Loyd Ånestad	2	10	18	26	34	42	50	6	
915 39 216	10/1	7/3	2/5	27/6	22/8	17/10	12/12	6/2	
<i>(Asbjørn Fauskanger 94157641)</i>									
Andreas Rasmussen	3	11	19	27	35	43	51	7	
957 68 809	17/1	14/3	9/5	4/7	29/8	24/10	19/12	13/2	
<i>(Kristian Skrettingland 91375393)</i>									
Per-Arvid Jakobsen	4	12	20	28	36	44	52	8	
926 17 652	24/1	21/3	17/5	11/7	5/9	31/10	26/12	20/2	
<i>(Tor-Jarle Ueland 91671417)</i>									
Torbjørn Honnemyr	5	13	21	29	37	45	1	9	
479 56 501	31/1	28/3	23/5	18/7	12/9	7/11	2/1	27/2	
<i>(Martin Dyngeland 97055506)</i>									
Glenn Skretting	6	14	22	30	38	46	2	10	
993 02 566	7/2	4/4	30/5	25/7	19/9	14/11	9/1	3/3	
<i>(Åge Skrettingland 90939439)</i>									
Terje Skretting	7	15	23	31	39	47	3	11	
900 59 582	14/2	11/4	6/6	1/8	26/9	21/11	16/1	10/3	
<i>(Leif Nord-Varhaug 91192055)</i>									
Georg Høien	8	16	24	32	40	48	4	12	
414 74 560	21/2	18/4	13/6	8/8	3/10	28/11	23/1	17/3	
<i>(Kjell Gunnar Arnesen 95486532)</i>									
Tarald Ånestad	9	17	25	33	41	49	5	13	
906 37 516	28/2	25/4	20/6	15/8	10/10	5/12	30/1	24/3	
<i>(Ståle Ånestad 94885541)</i>									

Til alle brukarar av huset.

(Angitt dato er for mandagene).

Dersom du må ha hjelp til noko når du leiger Misjonshuset, kan du ta kontakt med den som har vakt. Tlf nr til Misjonshuset: 51430808.

Kontortid på Misjonshuset er mandag og torsdag kl 2000-2100,

I juli vil det ikkje vere kontortid. Ein kan óg nytte internettsida for å bestille leige, sjå http://www.varhaug-misjonshus.no/?page_id=752

Styret for Misjonshuset.

Sentrum Salongen

Ånestadveien 13, 4360 Varhaug

Tlf. 51 43 11 02

Er du fornøyd - er vi fornøyd

Bestill time på nett.
Scan QR koden og kom rett til
bestillingssiden. Eller gå inn på :

www.ledigtime.no/sentrumsalongen

SPAR

SPAR VARHAUG

Tlf. 51 43 01 36 - Fax. 51 43 00 19

E-post: spar.varhaug@ngbutikk.net

Opningstider 06.30 - 21.00
(08.00-20.00)

SpareBank 1

SR-BANK

T. SKRETTING MASKINSTASJON

Dysjalsandsvegen, 4360 Varhaug

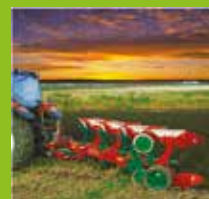
Trond Skretting

mob. 906 80 143

mob. 975 54 681 (Erik)

trond@tskretting.no

www.tskretting.no

Brit Jane Varhaug
Einervegen 3
Tlf.: 51430757

Varhaug Park & Hage

Tlf: 51 43 59 00 e-post post@vph.no www.vph.no

Murmester

Waldeland & Dubland AS

Alt i mur-, puss- og flisarbeid

Tlf: 992 50 989

Epost: post@waldeland-dubland.no

HUS • TILBYGG • REPARASJONER

Be om pristilbud på arbeid og materialer

Lobekk Bygg A/S

Svein Lobekk

Tlf.: 51 43 09 99

Mobil: 90 92 98 87

VARHAUG MISJONSHUS

Ef 2,8:
"For av nåde er dere frelst, ved tro.
Det er ikke deres eget verk, men
Guds gave."

BARN

Awana

Partallsundagar med gudstenesten

Deler oss i grupper der vi lærer om Jesus, leiker og drøser saman

Gruppeinndeling: Puggles 0-3år, Cubbies 3/4år - 1.kl,

Sparks 2. - 4.kl, T&T 5.kl og oppover

Humlabele

mor/far/barn- treff med samlingsstund,

mistemat, leik og sosialt

Velkommen til barnekjelleren på misjonshuset tirsdager 9.30!

Fres

5. -7. trinn

Andakt og aktiviteter, annenhver fredag kl 18.30

Søndagsskolen

Vi har samlingar for born med eller utan fylgje av vaksne

der vi fortel borna om Jesus og bodskapen frå Bibelen

Sundagar kl 10.30 - 11.15 oddetalsuker (når det ikkje er fam.gudsteneste)

Speidaren

(2.-4 klasse og 5.klasse og opp)

Alltid beredt! alltid ute, andakt, mat på bål, friluftsliv

UNGDOM

Ungdomslaget (VAKRU)

Varhaug Kristelige ungdomslag et rusfritt helgetilbud, for 8. Klasse og oppover.

Hvor vi ønsker å peke på Jesus, ønsker å bli flere, og ønsker å se DEG

Ungdomsmøter, bibelgrupper

MTM

Misjen tre & mek er ein plass for deg som liker å lage ting i tre eller liker å skru.

Åpe hus Samlingskvelder

KOR

Minikoret

Kor for deg som er i alderen 5 år t.o.m. 4.klasse

øvelse hver mandag kl 17:00 - 17:40

Yngres koret

Kor for 5.-7. klasse

hver mandager i oddetalsuker kl 18-19

Hananja

Kor for 21 år og oppover.

VOKSNE

UV (unge voksne)

Andakt og kveldsmat. En torsdag i mnd kl 19.30 på loftet

Sentrum menighet

Gudstjeneste partallsuker kl 10.30 på søndager

Bønnemøte på bønnerommet, partallsuker kl 20.30 på tirsdager

SUNDAG

Møte oddetalsuker kl 19.30, bønnemøte kl 19.00 samme dagen.

IME, NLM, NMS, Normisjon

Motziker, Julemesser, Kvinne og mannforening, Hkj Bibel

HVER GRUPPE HAR SI
FACEBOOK SIDE
FØLG MED DER FOR MER
INFO

